

TÄHEKE

NR. 4 1972

Kevadkuul Sündis Lenin

ENE LUULETAJA OLGA VÖSSOTSKAJA
TÖLKINUD KAAREL KORSEN

LÕO LÕÖRIB KÕRGEL, PÄIKE AKNAIL HELGIB,
JÕEL MÄNGLEB VETEVIRVEL KEVADTUUL.
SIIN VAIKSES KALDALINNAS SÜNDIS LENIN
APRILLIS, VALGUSRIKKAL KEVADKUUL.
NÜÜD ÕNN MEIL LENINLIKKE RADU KÄIA —
NII PALJU, PALJU KAVATSUSI EES!
ON MEIE KÕIGI RÕÕMUKS TÄIDE VIIA
TA ÕILSAD PÜÜDED,
ÜLEVAD IDEED.

MEID TÄNA VÕIMSA, LAIA VOLGA KALDAL
MATK PILDILT TUNTUD MAJJA VIIB.
JA VAIKUS HARRAS KÕIGI MEELI VALDAB,
SEST IGA ESE TEMAST RÄÄGIB SIIN.
TAAS ÜTLEB LENIN: ÕPPIGE KÕIK HÄSTI,
LAS HAARAB TARKUS, SANGARLIKKUS TEID.
TA SÕNAD JÄÄVAD AJAST AEGA KESTMA,
APRILLI KIRGAS PÄIKE SÄRAB NEIS.

SELLEL FOTOL ON LENIN NELJA-AASTANE. KÜLLAP ON TEMA
PILT SULLE TUTTAV. AGA KUIDAS SIISI — EKS IKKA OKTOOBRI-
LASTE MÄRGILT. VAATA OMA MÄRKI HOOLEGA! — ON JU
NÕNDA!

Aga nüüd kirjutavad lapsed, mida uut on nende kodukohas naari viimase aasta jooksul ehitatud

UUS KAUPLUS JA SÖÖKLA

Kolhoos ehitas meie kaupluse. See on iseteenindamisega kauplus. Seal saab kõike oma käega valida. Leivast raamatuni välja. Kaupluse kõrval sai valmis ka söökla.

Meie, koolilapsed, käime ka seal söömas. Need, kes interteised ainult ühe korra — lõunaajal.

HANNES NURMIK,
Koigi 8-kl. Kooli õpilane

SUURED MAJAD

Meie maja vastu ehitati veetorn-elamu. See on 12-korruseline. 9 korrust on inimeste eluruumide jaoks, aga 3 ülemist korrust võtab enda alla veepaak. Väga paljud inimesed käivad seal ülevälval meie linna ümbrust uudistamas.

Inimesi viib üles lift. See on esimene liftiga maja Valgas. Veel ehitati Valka õmblusvabriku lähedale Uude tänavasse mitu 5-korruselist maja, igas majas peaaegu 100 korterit.

KAJA LOOS,
Valga 1. Keskkooli õpilane

LASTEAIAS

Meie lähedal on suur lasteaed. Igal hommikul kell pool kaheksa lähen ma sinna lasteaeda. Pärast hommikusööki algab meil tund. Päris liikuvasse aabitsasse tähti. Tähtladumise eest saame ka hindeid.

Pärast tundi läheme kõik õue. Seal mängime lõunani. Pärast lõunauinakut mängime laulmänge. Aeg läheb kiiresti. Kodu oleks palju igavam.

PEETER SIMISKER
Pärnu 5. Lasteaia V rühmast

MATI SOONIK

TULP

Tulbid istusid lillekasvataja veeanumas. Neid paitasid päikesekiired ja see tegi lillede näod rõõmsaks.

Tuli Kai ja ostis mõned lilled emale viimiseks.

«Kui tore! Kui vahva!» kilkasid tulbid tüdruku peos.

Ema rõõmustamisega ei tihanud Kai oodata ja pistis jooksu.

Kogemata libises tal üks lill peost.

«Aga mina! Mis ma siin peale hakkam!» hüüdis tulp tüdrukule järele.

Jooksutuhinas ei märganud Kai lille kadumist.

Lilleõiele kogunesid pisarad, kuid tuulepoisid kuivatasi need.

Tulpi märkamata möödusid temast inimesed.

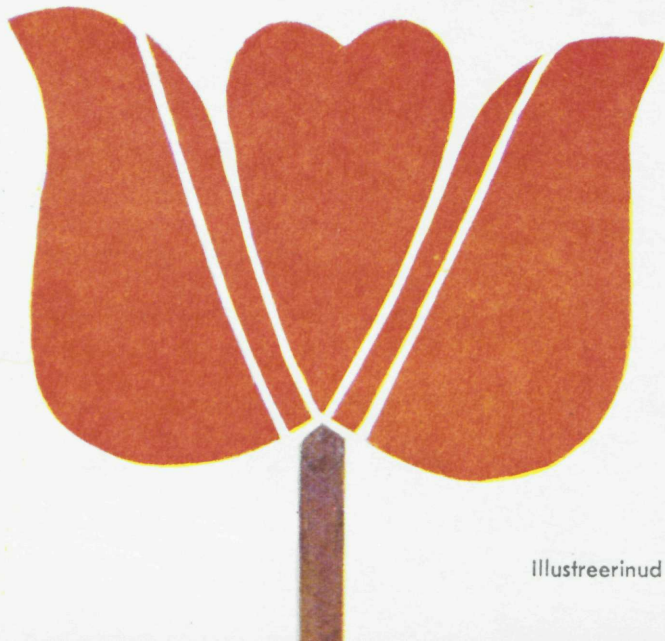
Pisike Andres emaga oli teel koju.

«Ema, vaata, kui ilus lill!»

Põngerjas kummardas ja tõstis tulbi üles.

«Andres, ole hea poiss, anna lill müüjatädi kätte. Keegi on tulbi ära kaotanud, kuid tuleb lillele kindlasti järele.»

Andres täitis ema soovi.

Illustreerinud ENE PIKK

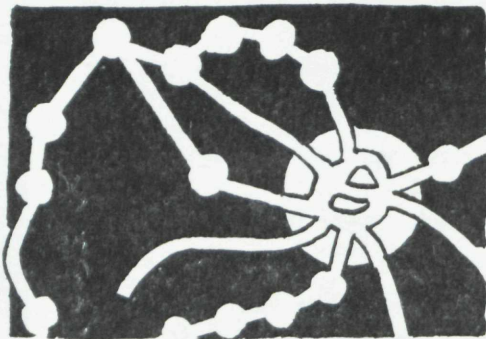
Kevad, hurraa!

Kell on kaksteist, kui Val-laste kooli õuelt liikuma hakatakse. Suured poisid Peep ja Andrus astuvad teejuhtidena ees, vilenöö-ri-ga tüdruk korralvurina lõpus. Aga nende vahel sammub kenakesti käratse-des paarkümmend teise klassi õpilast. Heinamaad ja kraavikaldad on alles kulukasukas. Aga lepalad-vad juba rohetavad. Kes leiab roosa sinilille! Huila-tes kihutavad matkalised harvikusse.

Kraavipervelt löikab Peep kõigile pajukepid. Kas koor on lahti! On, on lahti. Pärast võib keppidest pa-jupille teha.

Okkavaabane rada tõuseb märke, lepalehine laskub alla. Aga paremalt ja vasa-malt ujub ninna sada nõrka

Illustrerinud VIRVE KOTKAS

MUTI URUD JA PESAKAMBER.

VEEKONN KROOKSUB MEIE KONNADEST KÕIGE VALJEMINI. SELJAL ON TAL KAUNISTUSEKS KOLM KOLLAST PIKIJOONT.

lõhna, mis kõik kokku annavad kevadelõhna.

Oi, missugune lõhn! Kuidas see kärsituks teeb! Tahaks kuuske sakutada — käed ei ulatu ümber. Tahaks kändu kergitada — jõust tuleb puudus. Mis siis muud, kui veeretada end alla samblasest nõlvast — sellega saavad kõik hak-kama.

Väikesel puudevahelisel vä-lul on viis värsket mulla-kuhja. Peep ajab ühe laiali ja näitab kõigile muti met-rood. Vigurivänt Volli on kohe jaol, surub suu augu-suhu ja hüüab:

«Tere kah!»

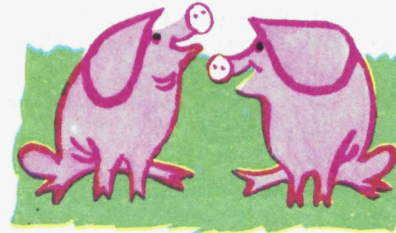
Siit saab ta põsk mullaseks. Millega algab kevad? Sulavete vulinaga! Pajupilli vilega! Paisuvate pungade

JÜRI RANT

vaigulõhnaga! Või kõige sellega kokku!

Kes ta päralejõudmist esi-mesena kuulutab!

Noh, üks kuulutajatest on siinsamas. Märjal kraavi-

KAKS LAULUMEEST —
SEE ON DUETT.

NELI LAULUMEEST —
SEE ON KVARTETT.

mätal istub rohelse kuu-ga mehike, pungitab silmi ja laseb laulu. Ikka kvarr! ja kvarr!

«Kvirr!» häälitseb Volli vastu. Kaks laulumeest — see on juba duett.

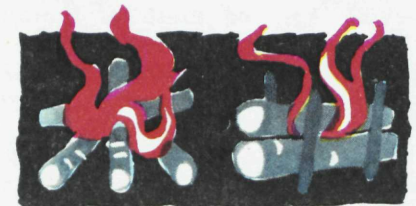
Aga nüüd tahab vilenöö-ri-ga tüdruk puhkepeatust

teha. Lapsed, lõkkematerjali koguma!

Pelle toob kuivi kuuseoksi. Villem kadakajuurika. Siiri ja Silja käbisid. Igaüks toob midagi. Üheskoos loetakse: «Sütti, sütti, lõke!» Nüüd näevad kõik, mida Andrus seljakott sisaldab. Igal matkalisel tuleb kartul koorida. Kui kooritud, allikas ära pesta ja viiludeks lõigata. Peepu-Andrest kannavad tulle suure lapiku kivi. Sellest saab küpsetus-plaat.

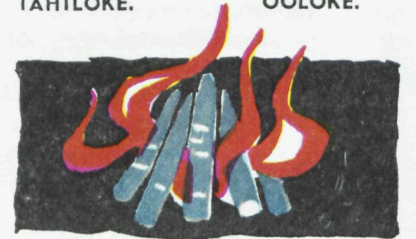
Seni kui kartulilõigud särisevad, mängitakse tagumist paari. Püsimatu Volli on salaja kahara kuuse otsa roninud. Mis ta sealt hüüab!

KEVAD, HURRAA!

TÄHTLÖKE.

ÕÖLÖKE.

KOONUSLÖKE.

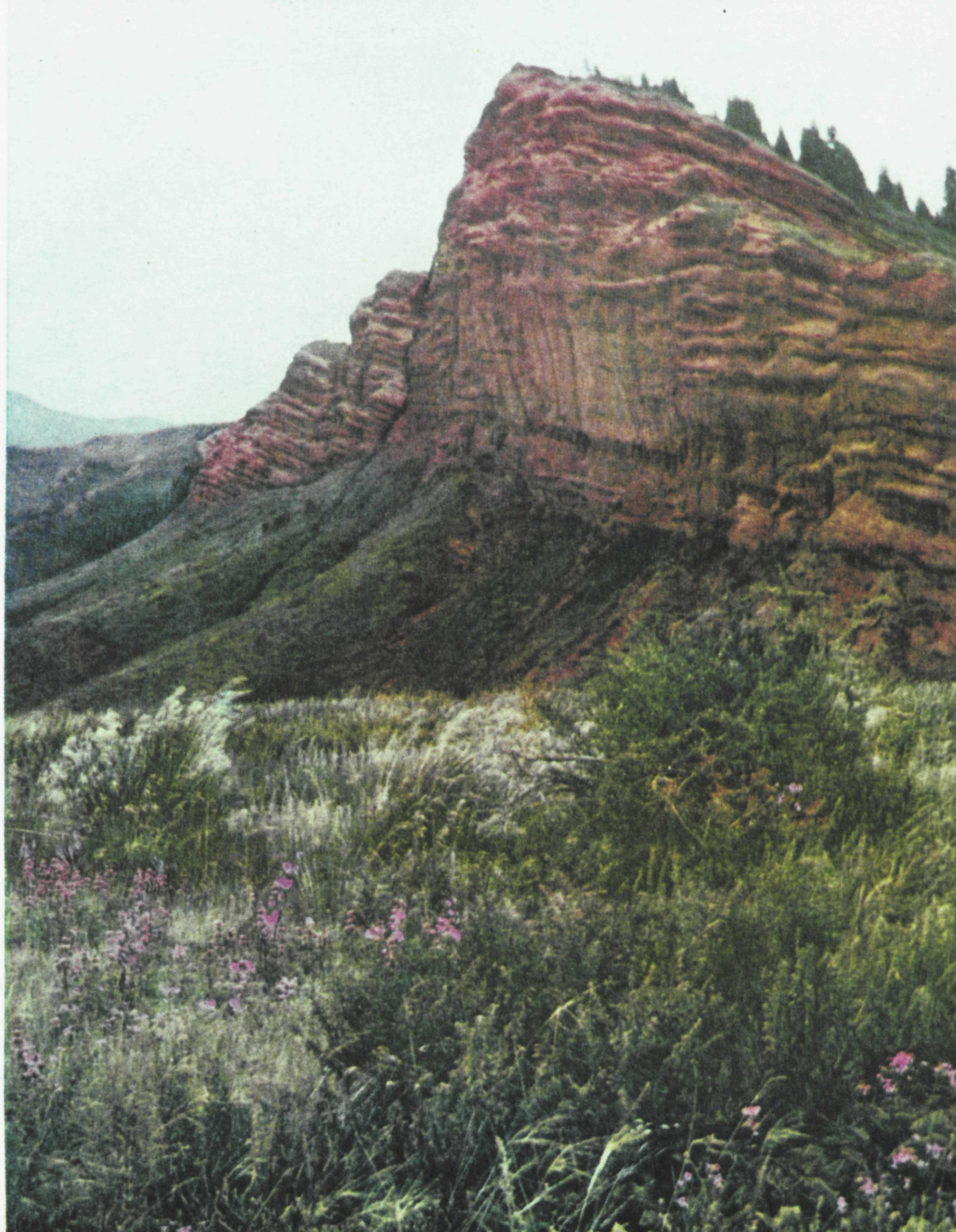
KASAHHI NSV

— see on mägede ja steppide maa.

Mägedes elavad täpikirja kasukatega hirved — maralid. Nende sarved sisaldavad mitmeid inimeste ravimiseks vajalikke aineid. Mägedes elavad kaljukitsed ja arhaarid. — Väärtuslik karusnahk meie tööstusele. Mägedes elavad põldpüüd ja mägi-kanad. Tihnikutesse on peitu pugunud faasanid. — Maiuspalad meie toidulaudade jaoks.

Kommunistlikud noored panid aastaid kasutuna söödis seisnud stepimaad vilja kandma. Nii et nüüd öeldakse: Kasahhi NSV on Ukraina ja Kubanimaa kõrval kolmas viljaait meie kodumaal.

Kasahhimaa põues on peidus palju maavarasid. Neid vajavad keemiatehased. Aga neist toodetakse ka mitmesuguseid metalle. Metalli läheb aga vaja kas või selleks, et ehitada uusi põllutöomasinaid. Abiks kündma ja külvama. Abiks aasta-aastalt suurenevat saaki koguma...

ELLEN NIIT

KOMA

ON MU KOOLIKOTTI
KUKKUNUD ÜKS KOMA.
EI MA SAA NÜÜD SOTTI,
KUST VÕI KELLE OMA.

MÕNE ET-I EEST TA
PÄÄSENUD ON LAHTI,
KUIGI ET-I EES TA
PIDAMA PEAKS YAHTI.

NÜÜD MA OTSIN VIHUST
KOMATUMAT ET-I,
MILLE ETTE PIHUST
PANNA KOMA KETTI.

ON JU KÜLL ÜKS KOMA
PISIKE KUI KÕÖMES,
KUID ON SIISKI OMA-
ETTE TÄHTIS TÕÖMEES.

Illustreerinud LILIAN HÄRM

EINO TALI

Luiskamisel on lühikesed jalad

Ma saatis mind kassiga vanaema juurde. Ütles: «Pole meie korteris kiisukesel õiget kohta ega olemist, loom järjest jalus. Aga memmel linnaservas tervelt kolm tuba käes ja aiaga piiratud õu — mis kassil seal viga joosta!» Tõstsin kassi korvi (katki kriibitud käest ma ei räägi sõnagi), panin palaka peale ja tegin minekut. Algul tuli taevast alla vihma, siis hakkas tuul vastu nagu peksma. Tuju oli halb.

Säärase ilmaga, nagu öeldakse, ei saadeta koeragi välja, ja pealegi oli mul kiisust kangesti kahju. Kellega ma nüüd veel mängin? Vanaemale ütlesin: «Siin ma olen, memm. Tõin sulle Miisu. Hoia teda hellalt.» Vanaema võttis korvi, tõstis palaka pealt ja — oh sa ime! — korv oli tühi. Algul ma ei tahtnud oma silmi uskuda. Katsusin isegi käega korvi põhja. Aga mis tühi, see tühi. Memm pahandas: «Mine tea, kus sa Miisu-

kese ära kaotasid. Vaata, et sa ta üles otsid!» Mis parata. Võtsin tühja korvi käevangu ja läksin pooljoostes Miisut otsima. Küsisin vastutulijailt: «Ega te ole näinud mustakirjut kassi, lehv kaelas!» «Ei näinud,» vastafi. Läksin siis edasi, pöörasin tagasi, keerasin paremat ja vasakut kätt, tükk aega uurisin maapinda, et ehk näen kápajälgi. Aga või sa neid leiad! Otsisin kassi terve pealelõunase päeva. Vastu õhtut

MARIA ROSINSKÁ

Petrik igatses endale juba ammu kella. Isiklikku. Niisugust, mille saaks panna mänguasjade riiulile ja mille järgi võiks iga minut vaadata, kui palju kell on. Tõsi, päris kellad on kallid. Ja siis tegigi Petrik endale paberist kella. See oli nagu päris. Tal oli numbrilaud ja kaks osutit: suur ja väike. Ainult ta ei käinud. Tervelt kaks päeva näitas ta ikka ühte ja sama aega. Kolmandal päeval istus Petrik oma kella ette ja hakkas sellel osuteid edasi nihutama.

«Petrik, tule mängima!» hüüdsid teised lapsed õuest.

Petrik vaatas aknast välja ja ütles: «Praegu ei ole mul aega. Pean osuteid edasi nihutama. Minu kell õpib käima.»

Tõlkinud ELLE TURKINA

läksin koduteed ja mõtlesin, et mis ma küll emale ütlen. Meel oli üpris hale — mure, mis muud.

Kodus kukkus ema pärima: «Noh, viisid Miisu ilusasti memme juurde?»

«Jah, ilusasti.»

«Jäi Miisu uue koduga rahule!»

«Jah, rahule.»

«Aga kus sa olid see pool päeva?»

«Ajasin memmega juttu.»

«Kuule poiss,» ütles nüüd ema, «oled ikka va luiskam küll!» Ema avas köögiukse ja tuppä tuli kass — häänd püsti ja silmad põlemas peas. «Varsti pärast su minekut tuli Miisu koju tagasi. Sind aga oota õhtuni. Ütle õigust — ei sa memme pool olnud!»

«Ega olnud,» pomisesin, endal silmad häbi fäis.

VALEERIA VILLANDI

POESKÄIK

NUMBREID TUNNEN MA JA LOEN,
TÄNA KÄSIN ÜKSI POES.
LAUAL POLNUD ENAM LEIDA
MITTE ÜHTKI TÜKKI LEIBA.

KAPIS HAKKAS JÄÄMA NAPIKS
MANNAVARU MANNAPAKIS.
EMAL POLNUD AEGA HÄSTI,
MIND TA POODI MINNA KÄSKIS.

LIIGA KÖRGEL OLID LEIVAD.
MANNAT MA EI OSAND LEIDA:
MINA TUNNEN SUURI TÄHTI,
PAKKIDEL VAID VÄIKSEID NÄHTI.

VÖTSIN TÜKISUHKRUT PAKI.
ARVASIN, ET SEE JÄÄB NAPIKS,
KOTIKESE ROSINAID
OSTUKORVI JUURDE SAIN.

EI MA VÖTNUD KIRJUT TOPSI,
AINULT ÜHE VÄIKSE DROPSI.
ANDSIN ÄRA RUBLA RASKE,
TAGASI SAIN VEIDI VASKE.

RAHA TASKUS KÖLISTASIN,
UKSEKELLA HELISTASIN,
ENDAL NÄGU NAERUST LAI.
AGA EMA KURJAKS SAI.

EHKKI AEGA ON TAL VÄHE,
ISE KA VEEL POODI LÄHEB.
KUIGI TEEL MUL KADUS KINNAS,
MILLEKS SIISKI POODI MINNA!

A stylized illustration of a landscape. A winding river flows from the top right towards the bottom left. The river is depicted with various shades of blue and white, suggesting movement and depth. On the right bank, there are several trees with brown trunks and dark, bare branches. A large, white, fluffy cloud is positioned in the upper right corner, with several white raindrops falling from it. The background is a mix of green and blue, representing grass and sky. The overall style is simple and illustrative.

OLIVIA SAAR

VEED

ÜKS NIRE ÄRKAS KEVADEL
JA TAHTIS MERRE MINNA.
KUS ALGAB TEE! KUST LÄHEB SEE!
JA KAS TA PÄÄSEB SINNA!

SIIS JÕUDIS NIRE OJANI,
MIS KIVIKLIBUL VULAS,
JA JUTT JA JOOKS NII KENASTI
NEIL KOHE KOKKU SULAS.

KA OJA OLII OTSINUD,
KUST TEE VÕIKS MERRE VIIA,
KÜLL NIRENINA RÕOMUSTAS —
KUI HEA, ET SATTUS SIIA!

NII MINDI-OLDI ÜHESKOOS,
KUI JÕGI VOOLAS ETTE.
ME SÕBRAD LÄKSID LUSTIGA
JÕE SÜGAVASSE VETTE.

SEE OLII KUULUS KAASLANE:
TA VETETARKUST TEADIS,
NÜÜD OJANIRE TEMAGA
END MINEKULE SEADIS.

JA SAIGI NIRE-NIREKE
ME ÕUEST MERRE MINNA.
TA ÜKSINDA VIST KUNAGI
EI OLEKS JÕUDNUD SINNA.

EMMA MOŠKOVSKAJA

ÄMBRID JA KAEV

KÄIVAD ÄMBRID IGA PÄEV
LAHKE KAEVU JUURES.

KÄIVAD MITU TUURI,
KUI NAD JANUS SUURES.

KAEV EI ÜTLE, ET:

«MA EI
ANNA VETT!

SEE ON MINU
KOOK!

SEE ON MINU
JOOK!»

Tõlkinud ANDRES JAAKSOO

LEELO TUNGAL

KARU ÄRKAMINE

KARUL TEKKIS KAHTLUS,
UNINE JA HELL —
ÜLES KEERAMATA
JÄI VIST KARUKELL!

JÄLLE UNENÄGU
KESTIS MITU KUUD,
NÜÜD EI TEA, MIS NÄGU
PÖÖSAD ON JA PUUD.

VAATAS MOOSIVARU,
KATSUS KOOPAUST,
HAIGUTAS JA LAUSUS:
«TE'RE HOMMIKUST!»

DUŠAN RADOVIĆ

KUIDAS LEIUTATI VIHMAVARI

SEE OLI PÄRAST ESIMESI VIHMASADUSID PALJU AASTAID TAGASI. OHEL KUNINGAL SAID RIIDED MÄRJAKS JA SEE EI MEELDINUD TALLE SUGUGI.

«MÖELGE MULLE VÄLJA VIHMAVARI! VIHMAVARJU TAHAN!» KARJUS KUNINGAS.

«ME MÖTLEME SELLE VÄLJA, AULIK KUNINGAS! ... AINULT ÜTELGE, MILLINE SEE VÄLJA NÄEB!»

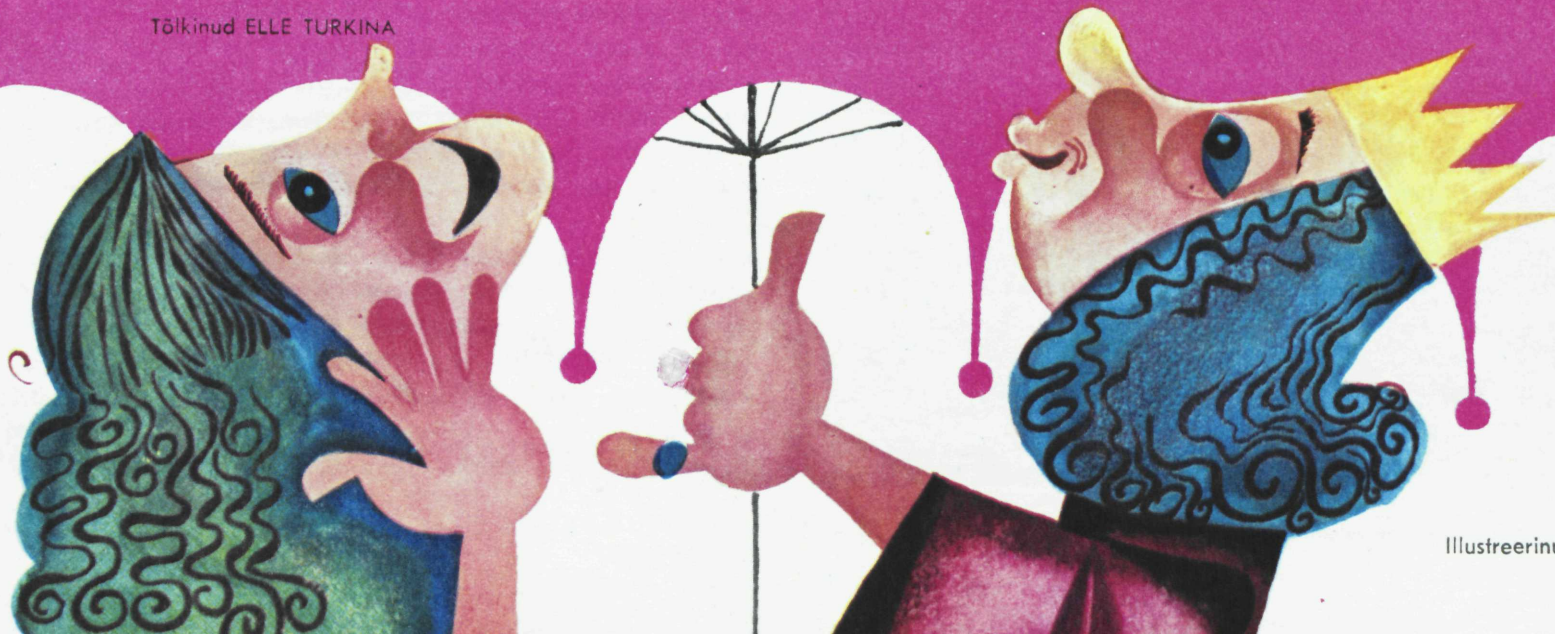
«HARILIK,» VASTAS KUNINGAS. «ALL ON KÄEPIDE, AGA ÜLEVAL ON TRAADID JA KATTERIIE.»

«KAS AULIK KUNINGAS SOOVIB, ET MÖTLEKSIME VÄLJA LAHTISE VÕI KINNISE VIHMAVARJU?»

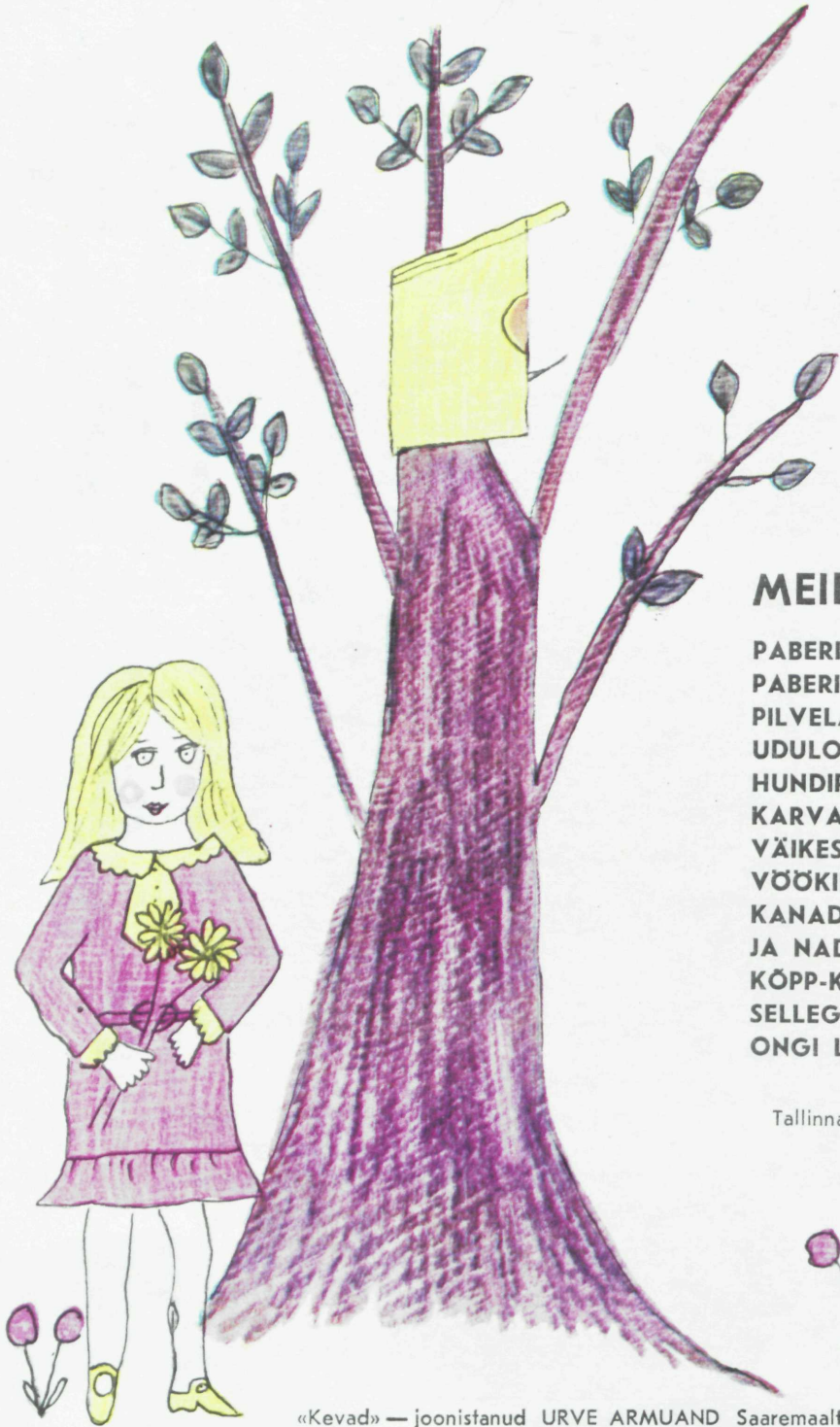
«KINNISE — MIDA SAAB LAHTI TEHA.»

NIIVIISI TÄNU VIHMADELE JA SELLELE KUNINGALE MÕELDIGI VÄLJA VIHMAVARI. KINNINE VIHMAVARI, MIDA SAAB LAHTI TEHA.

Tõlkinud ELLE TURKINA

Illustreerinud IIVI SAMPU

TEEME LAHTI POSTI- PAUNA!

MEIE KLEIDID

PABERIST NUKKUEL
PABERIST KLEIDID,
PILVELASTEL
UDULOORKLEIDID,
HUNDIPOEGADEL
KARVASED KASUKAD,
VÄIKESTEL KIISUDEL
VÖÖKIRJA MANTLID,
KANADEL AINULT SULED,
JA NAD KÖNNIVAD
KÖPP-KÖPP-KÖPP!
SELLEGA LOOL
ONGI LÖPP.

ILONA TOMINGA
Tallinna 20. Keskkooli õpilane

«Kevad» — joonistanud URVE ARMUAND Saaremaalt.

TIHANE

Talvehommik Mustamäel. Avatud aknast voolas tupp karastavat õhku. Külm sundis õige pea akent sulgema. Panin akna kinni ja avastasin äkki, et radiaatorilt vaatas mulle otsa kaks musta silma. Väike värisev kohevil sulgedega tihane kuulab radiaatoril! Kartsin, et linnuke kõrvetab oma jalad ning panin ta esikusse.

Linnuke kükitas nurgas ja värises. Piilusime õega teda ukse vahelt, et vaesekest mitte hirmutada.

Tihane muutus peagi rõõmsamaks. Keksis nurgast välja ja hakkas sulgi nägusamaks seadma. Tõime talle vett ja saia- raasuke. Tihane sellest ei hoolinud. Lendas hoopis esikust tupp lillepoti äärelle ja leidis ise midagi söödavat. Varsti märkas ta radiaatori küljes veepudelit. Ta hüppas selle servale ja jõi kaua-kaua. Tihase tuju tõusis. Kärmelt kargas ta kardina külge ja laulis: «Käu-käu!»

Kuid me ei tohtinud teda kauaks oma tupp jätta. Avasime kurvast akna ja jätsime tihase otsustada, kas ta jääb meie seltsi või lendab ära.

Meie väike sõber nägi aknast, et kase otsas olid teised tihased. Ta lendas avatud aknale ja seisis seal veel veidi aega, enne kui ühines oma kaaslastega.

INNA LUMINA,
Tallinna 37. Keskkooli õpilane

MÄND

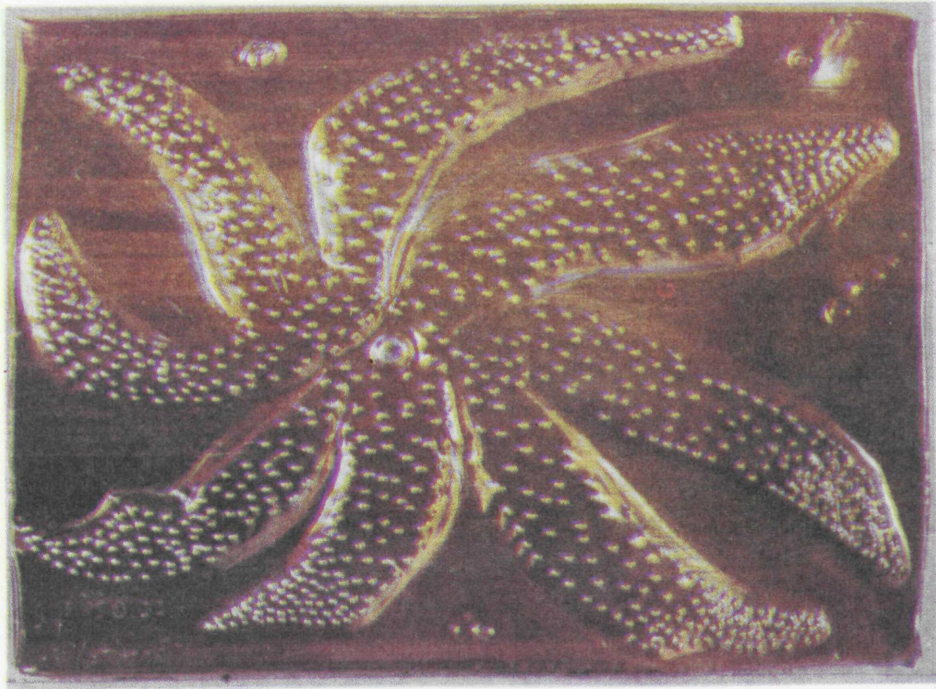
Mänd on vist päikese pailaps, sest päike annab männile sukad jalga. Kui vihma sajab, siis on männil soojad villased hallid sukad jalas. Aga siis, kui mõnel männil on sünnipäev, kingib päike talle punased sukad jalga. Punased ainult siis, kui päike pidu pealt vaatab. Kui mänd läheb metsa, paneb päike talle samblasukad jalga.

JÜRI ROOSA,
Tallinna 27. 8-kl. Kooli õpilane

LAPSED!

«TÄHEKESE» JOONISTUSVÕISTLUS JÕUAB 15. MAIL LÕPULE. KAS TEIE OLETE JUBA OMA VÕISTLUSTÖÖD POSTI PANNUD? KUI EI, SIIS TEHKE SEDA LÄHEMAIL PÄEVI.

TÄHEKE

EHISPLAADID

Need meisterdasid Aare Ormus ja Uve Nummert. Materjal: marmelaadituubid. Tööriistad: käärid, niiske riidelapp, terava otsaga puupulk. Kääridega lõigati tuubi tagumine osa ära. Tuubist eemaldati marmelaad. Siis lõigati tuub külje pealt lahti ja lõigati ära ka ülemine osa — tuubi pea. Niiske riidelapiga lükati toru sirgeks plaadiks ja puhastati maiustusejäätmest. Plaadi servad lõigati sirgeks.

Nüüd pandi lauale mitmekordselt kokkukeeratud paber ja sellele plaat. Puupulga terava otsaga vajutati (või tõmmati) plaadile kujundi piirjooned. Aare voolis kaheksajala nii, et see tõusis plaadi pinnast kõrgemale. Selleks keeras ta plaadi tagumise (värvitud) külje enda poole ja surus sealt piirjoonte sisse jäävad osad pulgaga alla. Vahetevahel ta keeras plaadi õigetpidi ja jälgis, kuidas töö välja tuleb. Kui kogu kujund oli välja voolitud,

võttis Aare tühja pastapliatsi ja vajutas selle otsaga kaheksajala jalgadele tipud peale. Nüüd keeras ta plaadi õigetpidi ja vajutas tagapõhjale kaunistuse.

Uve keeras oma plaati tihti üht- ja teistpidi. Kõik madalamad pinnad ja jooned surus ta pealtpoolt alla ja kõik kõrgemad pinnad altpoolt üles.

Ehisplaadi voolimiseks veel mõned näpunäited. Voolimiseks kasuta ainult puupulka. Metallist riist kriimustab plaati. Pulgaga vajuta plaadile kergelt ja kujund vooli välja vähehaaval, muidu võid plaadi ära kortsutada või katki suruda. Kui sulle meeldib, et plaadil on kujundil tipud, triibud, ruudud, sakid või muud kaunistused, siis jäta plaadi tagapõhi mustriks. Kui aga teed tagapõhjale mustri, siis jäta kujund kaunistamata.

SENTA KIVISTIK

MÕMM-MÕMM!

Nii mõmised karumõmm. Muistsed eestlased nimetasid mõmmi auväärseks vanavanaisaks. Karu nimetati veel metsaisandaks, otiks või pätsuks. Õeldi, et tal on ühe mehe mõistus, aga kümne mehe jõud. Mõmm võib kõndida püsti nagu inimene. Ta jaksab terve härja seljas minema viia. Vihane päts kisub väiksemaid puid koos juurtega maast välja.

Vanal ajal elasid karud kõikjal Eesti metsades. Nüüd on meil ainult 180 mõmmi. Nende mõminat kuulub vaid Alutaguse laanepadriskis. Karusid on kogu maailmas 6 liiki. Kõik mõmmid on lühikese sabajupi ning hästi suure ja kohmaka kehaga. Aga seejuures on nad kiired jooksjad, tublid kaugushüppajad, osavad ronijad ja julged ujumised. Peamiselt Põhja- ja Lõuna-Ameerikas, aga ka mõnel pool Aasias elab veel 18 liiki karu moodi loomi. Need on pesukarused. Põhja-Ameerika pesukaru on oma nime saanud sellest, et ta enne söömist peseb toitu. Pesukaru on kõigest kassisuurune ja tal on pikk kohev saba. Väliselt karusarnane pesukaruline on ka bambuskaru, kellest on siin pilt ja lugu.

GRISLI

luusib ringi Põhja-Ameerika laantes. Ta on suur metsik karu. Ta on karudest kõige väledam: võib põdraga võidu joosta. Grisli käib jõekärestikes kalu püüdma. Nagu pildil näed, oskab isegi grislijõmpikas kala välkkiirelt tabada.

JÄÄKARU

elab kaugel põhjas lumehangede ja jäämägede maal. Ta ei karda külma, sest tal on seljas paks karvakasukas. Kõige pakasesemal päeval kargab ta jääpangalt merre ja ujub teisele jääpangale. Ta kasukas on nii rasvane, et ei lähe üldse märjaks.

Jääkaru on maailma kõige suurem lihasööja loom. Ta kütib hülgeid ja võib ka inimesele hädaohhtlikuks saada. Kuid need kaks jääkarumõmpsi, kes siin pildil, seljad vastamisi istuvad, ei tee kellelegi liiga. Nad on vallatud ja valmis kas või sinuga praegu hullama.

BAMBUSKARU

kodu on Ida-Tiibeti mägede bambusetihnikutes. Sinna on ta oma pesa nii ära peitnud, et inimesed seda üldse ei leia. Seetõttu ei teatud bambuskarust kaua aega mitte midagi. Alles nüüd on teadlastel õnnestunud mõned bambuskarud kinni püüda ja loomaaeda tuua. Nüüd teatakse ka, et bambuskaru on osav puudel ronija ja et ta sööb taimi, peamiselt bambuse noori võrseid.

KAELUSKARU

on saanud oma nime-tuse sellest, et tema musta läikiva kasuka kurgualune on valge-või kollasevöödilise. Selle karu elupaik asub Kesk-Aasias — Himaalaja mäestiku lehtpuusaludes. Seal nosib ta marju, puuvilju ja kröbistab pähkleid. Nagu kõik karud, nii on ka kaeluskaru hirmus maias. Ta otsib päevade viisi metsmesilaste pesi, et saaks aga mett limp-sida.

OH SIND KAABERDIST SIHUKEST!

Ennevanasti elas Lähtru kandis Liisu. Ta oli hall, vähe kühnus eideke. Kevaditi käis Liisu rabas mulluseid jõhvikaid otsimas.

Kord kevadel läks Liisu jälle jõhvikale. Läks kahe korviga. Laugaste servadelt ja mätaste vahelt leidis ta suure hulga punapungis marju. Tüki aja pärast olid mõlemad korvid täis. Juba mõtles Liisu kojuminekule. Aga siis nägi, et tema poole vantsib . . . karu!

«Ohoh-ohoh!» ohhetas Liisu ja ta jalad hakkasid nagu iseenesest sibama. Kuid kaugele ta ei jõudnud joosta — seeliku serv jäi toika külge kinni. Liisu arvas, et karu sai ta kätte. Eideke oli hirmust uimane ja värises üle keha. Kuid tal oli siiski jõudu ja oskust looma hurjutada: «Hurjäh, va metsaisand! Mis sa vanainimest kimbutad!» Midagi ei juhtunud ja Liisu piilus selja taha.

Karu oli suur nagu heinasaad, tema tumepruunid karvad olid tokerdunud ja mullased. Ta istus mättal ning ahmis jõhvikaid süüa — haaras marju ikka ühe käpaga ühest ja teise käpaga teisest korvist.

Kui Liisu nägi, et karu temast väljagi ei tee, läks ta hoopis julgeks ning ähvardas karu poole näpuga: «Oh sind kaaberdist sihukest! Paned kõik mu marjad nahka!» Ja karu panigi kaks korvitäit jõhvikaid oma kõhupauna. Ta oli hiljuti taliunest ärganud ja nüüd muidugi hirmus nälgane.

ELKNO Keskkomitee ja ENSV Pioneerorganisatsiooni Nõukogu lasteajakiri «Täheke» nr. 4 — 1972, XIII aastakäik, ilmub üks kord kuus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 101, Estonia pst. 4, tel. 449-70, 475-20. EKP Keskkomitee Kirjastus.

Kolleegium: V. Kotkas, H. Mänd, A. Piirma, H. Pukk (peatoimetaja), H. Raigna, L. Reimann. Peatoimetaja kt. O. Saar, kunstiline toimetaja V. Huri, vanemkorrektor E. Orgmeis.

Laduda antud 21. II 1972. Trükkida antud 20. IV 1972. Trükiary 65 000. Paber 90×60/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspoognaid 288. MB-12109. Tellimise nr. 377. EKP Keskkomitee Kirjastuse Trükikoda, Tallinn 200 007, Pärnu mnt. 67-a.

Esikaanel EDGAR VALTERI joonistus
«Joonistame Tähekele».

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Союза Пионерской организации Эстонской ССР «Тяжеке» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии, Таллин-200 007, Пярну маantee, 67-а. Адрес редакции: ЭССР, Таллин-200 101, Бульвар Эстония, 4. Цена 15 коп. Зак. 377. Тираж 65 000.

ИНДЕКС 78231

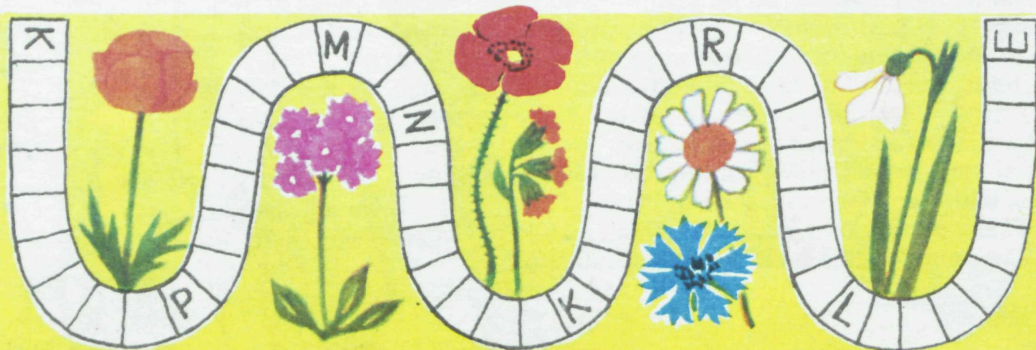
НИНД 15 КОР.

ARVA ARAL! ARVA ARAL! ARVA ARAL!

KUHU LAPSED LÄHEVAD?

Joonistanud SILVI VÄLJAL

MILLISED LILLED ON VANIKUS! IGA LILLENIME VIIMANE TÄHT ON JÄRGMISE ALGUSTÄHEKS.

MÕISTATUSI
PEENRAMAALT

SEISAB MITME KEPI NAJAL,
ROHKEID KÄSI ETTE AJAB,
IGAS KÄES ON LUKUS KAST,
LUKUS KASTIS MITU LAST!

PIKAS VOODIS RIDASTIKKU
SADA PÖNNI ÜMARIKKU,
KEHA KÜMNE KUUE KAETUD,
JALAD VAIBA ALLA MAETUD,
SÕRMED TAEVA POOLE AETUD!